

Lupii și oile

Gheorghe Asachi

După ce au fost trecut
Mai mult decât ani o mie
De-ncrunată dușmănie,
Lupii pace au făcut
Cu păstorii și cu turme.
La îmbi de folos era
Ca masacrul să se curme,
Diși lupii i dizbârna,
Păstorii din a lor piele
Făceau bune cojoccele,
Încât oaia-n liniștire
Nu putu mai ca să pască,
Dar nici lupul cu lesnire
N-au putut ca să răpească.
Drept aceea, întemeiat
Un tractat s-au încheiat
Ș-ambe părți dau spre tărie
Cuvenită chezășie:
Lupii dau pe lupișori,
Oile pe câinii lor.
Având pacea iscălită
După forma legiuită
Prin ghibacii comisari,
Ce era de neam măgari,
Urma liniștea în țară;
Pe cât lupii tinerei
N-aveau dinte, n-aveau gheară,
Au fost blânzi ca niște miei.
Dar îndată ce la trup
Din lupșor ieșit-au lup,
Apetitul firesc mână
Să se-ncrunte la o stână
Ce-i lipsită de păstori.
Atunci lupii răpitori
De oi și de mei o sumă
Prind, despoaie și zugrumă;
Câinii, a turmei tărie,
Ce duple acel tractat
Adormise-n lupărie,
Tot de lupi s-au sugrumat.

Încât iată adevărul
S-au vădit și astă dată:

POEZII ONLINE

Cum că lupul schimbă părul,
Dar sistemul niciodată!